

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Thomas Moore eller Venskabs Seier over Kiærlighed

Citation: Baggesen, Jens: "Eventyr og Fortællinger. - 1889", i Baggesen, Jens: *Eventyr og Fortællinger. - 1889*, 1889-1903, s. 140. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen01val-shoot-idm139893712649776/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Eventyr og Fortællinger. - 1889

Hvis ædle Bryst var aldrig Kastens Sæde,
Kan tænke den.

Den sande Dyd til intet fremmed trænger,
Den er, som Eistov, selv sin egen Løn
Til den Termin, da Had og Spot ei længer
Skal følge dens miskendte Søn.
Lad Dyds og Elskovs Følelser regiere,
Selv ubelønnede, bestandig i dit Bryst!
At elske, troe mig, altid sødt vil være;
At gjøre vel, vil stedse blive Lyst.

Men, ah! kun een og anden Tillid fæster
Til denne Sætning. Tag Belønning bort,
Saa mister snarlig Dyden sine Giæster,
Dens Tempels Tilløb bliver ikke stort —
Den Mening har desværre mange fleer.
For altsaa Mængden at faae tilfredsstillet
Ved min Historie, jeg burde vist nok her
See til at faae en lille Fee i Spillet,
Hvis een slog ikke til, den hele Hær;
Og saa ved samnes Hielp, i sidste Scene,
Naar Helten med sin Brud fra Brudestamlen gif
faae Englands Karschinn i et Dieblit
forvandlet om til Albions Helene.
Men det maae være nok for denne Gang;
Der gaaer for megen Tid til de Spectakler.
Tilfreds med blot at have viist, i Sang
Jeg ogsaa kunde hitte paa Mirakler,
Jeg ender med at sige kortelig:
frue Moore blev sig selv bestandig lig;
Men hendes milde Dyd, forenet med forstand,
Den omme Følelse, den taffefulde Datne,
Hvorned hun fælte sig i sin Tilbedtes Arme,
Den Omjorg for ham idelig at fryde,

De heede Taarer, som i Strømme flyde,
Naar han er ikke glad, den fryd, som hviler
Paa hendes hele Siæl, saasnart han smiler,
Tid, Danc, disse sande feer eene
Der fanny gjorde snart til en Helene,
Og Moore til den lyffeligje Mand.